

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 025036 19 Кж 2
Бања Лука, 22.10.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптужених С.Ш., Д.Т. и Н.Д. због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. Кривичног законика Републике Српске, оптуженог С.Ш. у стицају са кривичним дјелима недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. и фалсификовања исправа из члана 347. став 2. Кривичног законика Републике Српске, а оптуженог Д.Т. у стицају са кривичним дјелом недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. истог закона, одлучујући о жалбама њихових бранилаца, изјављеним против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 025036 19 Кв 3 од 11.10.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 22.10.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се, као неосноване, жалбе бранилаца оптужених С.Ш., Д.Т. и Н.Д., изјављене против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 025036 19 Кв 3 од 23.10.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 025036 19 Кв 3 од 23.10.2019. године, након потврђивања оптужнице продужен је притвор против оптужених С.Ш., Д.Т. и Н.Д., због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), оптуженог С.Ш. у стицају са кривичним дјелима недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. и фалсификовање исправе из члана 347. став 2. истог закона, а оптуженог Д.Т. у стицају са кривичним дјелом недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 361. став 1. КЗ РС, за још најдуже 2 (двје) године.

Притвор је у односу на оптуженог С.Ш. продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), у односу на оптуженог Д.Т. из тачке а) и в), а у односу на оптуженог Н.Д. из притворског разлога из тачке а) цитираног закона.

Против наведеног рјешења жалбе су, благовремено, изјавили браниоци оптужених.

Бранилац оптуженог С.Ш., адвокат В.Р. из Б.Л., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се жалба усвоји, притвор укине и оптужени упути на издржавање казне по ранијој правноснажној пресуди.

Бранилац оптуженог Д.Т., адвокат А.М. из Б.Л., рјешење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде кривичног закона, са приједлогом да се жалба уважи, притвор укине и оптужени пусти на слободу.

Бранилац оптуженог Н.Д., адвокат М.М. из Б.Л., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање или да се рјешење преиначи тако што ће се овом осумњиченом одредити мјере забране напуштања боравишта и путовања уз обавезно јављање најближој станици полиције, уз претходно одузимање путних и личних докумената.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Што се тиче приговора жалбе браниоца оптуженог С.Ш. о разлици између итерацијске и колузионе опасности, у контексту обезбјеђења присуства оптуженог и несметаног вођења кривичног поступка, они су неосновани јер оба разлога служе истом циљу али се притвор одређује због постојања различитих околности. Околност да је оптужени добио упутни акт за издржавање казне по ранијој правноснажној пресуди није разлог да се против оптуженог не одреди мјера притвора ако је то неопходно да би се остварила његова сврха која се не може остварити издржавањем казне затвора. У конкретном случају првостепени суд је то утврдио правилно цијенећи све околности случаја и извео поуздан закључак о потреби да се према оптуженом одреди притвор из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. О томе је дао јасне и одређене разлоге прихватљиве и за овај суд, па се жалилац на њих упућује.

Супротно жалбеним приговорима браниоца оптуженог Д.Т. овај суд налази да је одлука првостепеног суда о постојању притворских разлога за његово продужење правилна. Оптужени је држављанин РХ, има пријављено пребивалиште у општини Х.К., без имовине и рођака је у БиХ, па када се ове чињенице доведу у везу са чињеницом да је свјестан да је оптужен за тешка кривична дјела, за која су прописане дугогодишње казне, потпуно се потврђује правилност закључка побијаног рјешења да и у овој фази поступка, постоји реална опасност од бјекства и да су испуњени законски услови за продужење притвора из разлога члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС. Такође у побијаном рјешењу је дато детаљно и ваљано образложење за постојање притворског разлога из члана 197. став 1. тачке в) ЗКП РС које потпуно прихвата и овај суд. Наиме, околност да је он до сада више пута осуђиван за различита кривична дјела, бројност радњи за које се сада терети, јер је у релативно кратком времену оспособио двије лабораторије за производњу опојне дроге, јесу нарочите околности које оправдавају бојазан да ће, уколико би се нашао на слободи,

поновити кривично дјело, чиме је остварен притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачке в) ЗКП РС.

Побијано рјешење је правилно утврдило да постоји опасност од бјекства оптуженог Н.Д., јер дуже времена живи у Шпанији и често путује у иностранство (И. и А.), а на овим просторима борави врло кратко, у изнајмљеном стану, па када се ове чињенице доведу у везу са тим да је свјестан да се против њега води кривични поступак за тешка кривична дјела, за која су прописане вишегодишње казне, у цијелости се потврђује правилност закључка побијаног рјешења да и у овој фази поступка, постоји реална опасност од бјекства чиме су испуњени законски услови за продужење притвора из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС.

Стога залагање жалби да се побијано рјешење преиначи или укине и оптужени пусте на слободу уз одређивање мјера забране није основано.

Из наведених разлога жалбе бранилаца оптужених нису основане, па их је ваљало одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић